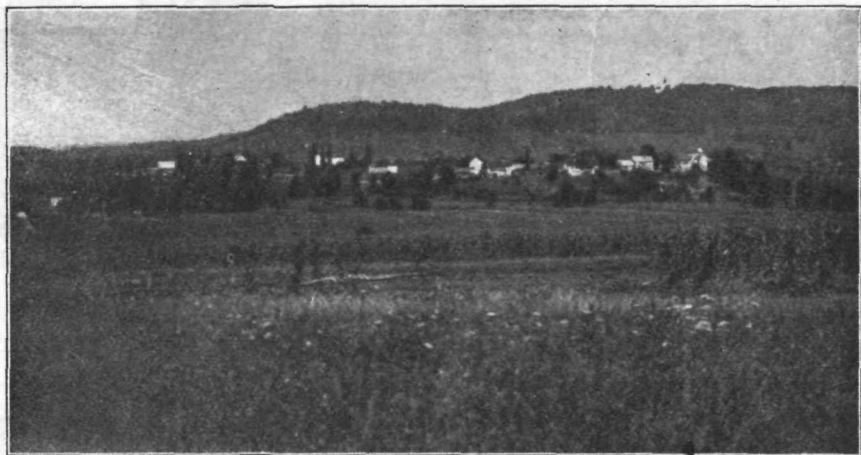

Tam blizu prvaškega mlina pod Gradiščem, vasico nad Renčami, tik brega tihe Vipave, je nekoč na srečo dotekel Simona Gregorčiča prijatelj Vatroslav Holz. Pesnik je takrat plakal duševno strt, obupan in poln mračnih misli. Pesnik po volji božji, po značaju čist, mehkega srca in resnicoljuben, je zadel ob ljudi, ki so ga klevetali zaradi nje-

Vinica v Beli Krajini, rojstni kraj pesnikov

govih pesmi. Kakor da se je zasmilil prirodi in kakor bi zemlja, na katero so kapale njegove solze, prisegla, da bo mladenič, ki stopi na dotično mesto, blagoslovljen že za živih, če zraste v moža poeta...

Mati.

*Veš ljubezen najgorkejšo?
Kar je solnca na obzorju —
tisoč takih svet še grej! —
materi v srce poglej,
tisoč solnc bo kaplja v morju!*

*Veš dobroto li največjo?
Strop nebeški velikan je,
a poprej ga boš premeril,
kot dobrote bi izmeril,
ki so v materi brezdanje!*

*Veš li bol najsilnejšo?
Pride k starki žena bela,
mati si želi živeti,
mati moli: »Ne umreti,
da nad sinkom bom bedela!«*

Danilo Gorinšek.